

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרֻשֵׁת נַח עֵרַב שַׁבַּת קוּדֶשׁ ה' מֵר-חֲשׁוֹן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁשִׁי עִם רִשׁוֹנֵי

לאחר הבטחתו של ה' ששוב לא ישמיד את העולם, נח החליט שהגיע הזמן שיהיו לו עוד ילדים. גם הבנים שלו, שם חם ויפת החליטו שהם רוצים שיהיו להם ילדים.

חם, לעמת זאת, לא אהב את זה, הוא לא רצה להתחלק בעולם עם עוד אנשים, והוא לא רצה שלאבא שלו יהיו עוד ילדים.

אפלו שנח ידע שזה חשוב לגדל תבואה הוא קדם כל נטע גפנים (את הגפנים הביא אתו אף התבה). נח שתה מהיין והשתכר, הוא היה מאוד שתוי ולא היה צנוע בתוך האהל שלו.

בנעו, הבן של חם ראה והלך לקרא לאבא שלו. חם נכנס, אפלו שאבא שלו לא היה צנוע, ופגע באביו שלא יוכלו להיות לו יותר ילדים. ואז יצא וקרא לאחים שלו.

שם בקש מיפת לעזר לו, הם הלכו אחרנית כדי לכסות את נח שיהיה צנוע.

כשנח התעורר, הוא הבין מה קרה, וקלל את הבן הרביעי של חם - בנעו היות ועכשיו לנח לא יהיה ילד רביעי. הוא אמר שכנעו יהיה עבד לבנים של שם.

הוא גם ברח את שם (שמהילדים שלו יהיה העם היהודי) וליפת (שהוא יהיה עשיר)

בהמשך מספרת התורה על שבעים האמות שיצאו מנח. לומדים את השמות של כלם וקצת פרטים על חלק מהם (למשל נמרוד שנסה להלחם נגד ה', ופלג - בין שבזמנו היה דור הפלגה שהתפזרו והתפלגו בכל העולם).

תהלים / יום ה' לחדש פרקים כ"ט- ל"ד

הרבי הרי"צ ספר את הספור הבא:

פעם, כשהאדמו"ר האמצעי היה בן שבע או שמונה הוא התפלל במשך זמן ארוך יותר מהרגיל-
"באריכות".

אחרי שסיים את התפלה, שאל אותו אחד הנוכחים מה לקח כל כך הרבה זמן? האדמו"ר האמצעי
ענה שהוא נעצר לחשב על משהו שהוא אמר בתפלה וזה גרם לו להאריך את משך התפלה.

באיזה חלק? זה היה פסוק מהתהלים של היום - פרק ל' פסוק ג' - אמרים את הפרק הזה מדי יום
לפני "ברוך שאמר" - "ה' אלקי שועתי אליך ותרפאני".

האדמו"ר האמצעי חשב על המילה "ותרפאני". הוא חשב שהיא כמו המילה "רפיון" - חלש יותר הוא
חשב שהפסוק יכול להתפרש באופן כזה - קראתי אליך ה', ואתה החלשת את היצר הרע שלי" הוא חשב
על כך שה' עוזר לנו לנצח את היצר הרע שלנו.

בקורב מאד, בביאת המשיח, ה' יקח את היצר הרע שלנו מאתנו לחלוטין! אנו ננצח במלחמה נגד
היצר. עד אז ה' עוזר לנו לגרום ליצר להחלש, ולנו להתנהג בדרך שה' רוצה שנתנהג.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ו (ה' מרחשון שנה פשוטה)

בתניא אתמול, האדמו"ר הזקן הביא קטע מספר הזהר, שבו נראה שכתוב שהחלקים הנסתרים
שבתורה קדושים יותר מאשר הגמרא וההלכות. מי שקורא את הקטע הזה, יכול לחשב שבשמישיח
יבוא, לא נצטרך עוד ללמוד אתם. אתמול גם הראה לנו האדמו"ר הזקן שעלינו לומר שכל חלק בתורה
הוא קדוש. היום האדמו"ר הזקן יראה לנו שכמו כן בבוא המשיח נלמד כל חלק של התורה. ישנם
הסברים רבים להלן מובאים שנים מהם:

1. בגמרא פעמים רבות נאמר תיק"ו - תשבי יתרץ קשיות ובעיות. אמנם איננו מבינים
את ההלכה אבל אליהו הנביא יסביר אותם כאשר משיח יבוא. אם אליהו הנביא אמור להסביר
אותם, כמו כן שנלמד אותם בימות המשיח.

2. הענינים עליהם לומדים בהלכות אלו הם דברים שעדין נמשיך לקימם גם בימות
המשיח. נמשיך לאכל בשר ונצטרך ללמד את כל הלכות שחיטה וכדו'.

בהמשך האדמו"ר הזקן יסביר, מדוע אדם יכול לטעות ולחשב שהזהר מתכוון שלא נצטרך עוד לדעת
את ההלכות בשמישיח יבוא. אנו גם נסביר חלקים אחרים מהזהר הזה למשל החלק שבו מסביר כיצד
יתפרנסו היהודים אחרי ביאת משיח.

היום יום / ה' חשוון

בימים עברו, לא היו שלטי רחוב או GPS. אם אדם לא ידע את הדרך, היה צריך לשאול אנשים אחרים
או להעזר בשמש כדי לדעת את הכוון שאליה הוא צריך ללכת.

ומה עשו בלילה? הכוכבים בשמים עשויים להראות כמו ערמת נקודות גדולה. אבל אם מתבוננים
בהם מקרוב, אפשר לראות שהם מאורגנים ומסודרים בקבוצות שאפשר למצא אותם מדי לילה ברקיע.

בזמנים אלו נהגו אנשים להשתמש בקבוצות הכוכבים כבמצפן כדי לדעת לאן הם הולכים. אפילו
בלילות החשוכים ביותר ללא שלטים, אנשים יכלו להסתכל למעלה אל השמים ולראות את הדרך שבה
הם צריכים ללכת כדי שלא ילכו לאבוד.

יהודים הם כמו כוכבים.

לכל אחד מאתנו יש הכח להאיר לאנשים אחרים ולעזור להם לא ללכת לאבוד בחשכת העולם. אנו עוזרים להם למצא את הדרך לנתיב הנכון של תורה ומצוות.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קכ"ה, קכ"ג, קכ"ח, קכ"ו, קכ"ז, קכ"א, קכ"ב.

בספר המצוות היום לומדים מצוות רבות הקשורות לקרבן פסח:

1. **מצוות לא תעשה קכ"ה** - אסור לאכול מקרבן הפסח אם הוא בשל בכל דרך אחרת חוץ מאשר צליה, ואסור לאכול ממנו כשהוא נא (לא מספיק מבשל).
2. **מצוות לא תעשה קכ"ג** - אסור לקחת קרבן פסח מחוץ לבית שבו אוכלים אותו. לומדים גם מצוות על המנויים של קרבן פסח.
3. **מצוות לא תעשה קכ"ח** - אסור לתת חלק מקרבן פסח ליהודי שהחל לעבוד עבודה זרה.
4. **מצוות לא תעשה קכ"ו** - אסור לתת מקרבן פסח לגוי, אפלו אם הוא מקיים את שבע מצוות בני נח.
5. **מצוות לא תעשה קכ"ז** - אסור לתת מקרבן פסח ליהודי שלא עבר ברית מילה. יש לנהג בקרבן הפסח בכבוד.
6. **מצוות לא תעשה קכ"א** - אסור לשבר עצם מקרבן פסח.
7. **מצוות לא תעשה קכ"ב** - אסור לשבר עצם מקרבן פסח גם אם מקריבים אותו בפסח שני.

רמב"ם / הלכות קרבן פסח פרקים ו', ז', ח'

היום לומדים עוד הלכות על הקרבת קרבן פסח, וגם על אכילתו.

פרק ו' - ישנם אנשים שאסור להם להקריב קרבן פסח, מי שהיה טמא ולא יכל להטהר בזמן למשל, צריך להמתין עד לפסח שני.

פרק ז' - מה עושים אם רוב היהודים טמאים? במצב כזה מתיר לכל היהודים להקריב את הקרבן שלא בטוהרה.

פרק ח' - כן אוכלים את הקרבן: עם מצה ומרור, רק צלוי ורק בליל החג.

זרכי החסידות / פרשת נח

בפרשת השבוע לומדים שני דברים חשובים על המדות שלנו:

כשהתורה מספרת על החיות שנכנסו לתבה, היא לא אומרת להביא 7 זוגות של בעלי חיים טהורים וזוג של בעלי חיים טמאים. היא אומרת להביא שני בעלי חיים שהם לא טהורים. זה מראה שצריכים להזהר לומר דברים בדרך הכי יפה שיכולים. במקום לומר טמא, אפשר לומר לא טהור. במקום לומר שמשוהו הוא רע, אנחנו יכולים לומר שהוא לא טוב.

וישנה עוד הוראה - כשנח נהיה שבור הוא עשה משהו לא טוב, ואז שם ויפת ראו את זה, והם הלכו אחורנית כדי לכסות את אבא שלהם אבל הם לא רצו לראות את מה שלא היה טוב. הם רק רצו לפתור את הבעיה.

אותו דבר כְּשֵׁרוּאִים אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא מִתְנַהֲגִים בְּדָרֶךְ שֶׁבָּהֶם צָרִיךְ לְהִתְנַהֵּג. לֹא צָרִיכִים לְחַשֵּׁב עַל זֶה שֶׁהֵם לֹא מִתְנַהֲגִים יָפֵה אוֹ לְחַשֵּׁב דְּבָרִים לֹא יָפִים עֲלֵיהֶם בְּרֹאשׁ. וְכַמוֹכֵן לֹא לֹמַר מִשְׁהוּ לֹא טוֹב עֲלֵיהֶם לְאַחֲרִים חֵס וְשָׁלוֹם! בְּמָקוֹם זֶה צָרִיכִים לְדַאֵג לְפָתוֹר / לְתַקֵּן אֶת הַבְּעִיָּה בְּדָרֶךְ יָפֵה. הַבַּעַל שֵׁם טוֹב אוֹמֵר שְׂאֵם חוֹשְׁבִים יוֹתֵר מִדִּי עַל זֶה שֶׁהָאָדָם הַשֵּׁנִי הוּא לֹא בְּסֹדֵר וְלֹא רַק עַל אֵיךְ לְתַקֵּן אֶת הַבְּעִיָּה זֶה סִימָן מֵה' שֶׁיֵּשׁ בְּנוֹ אֶת אוֹתוֹ דְּבַר לֹא טוֹב בְּתוֹכֵנוּ. ה' מְרַאֶה לָנוּ אֶת זֶה כְּמוֹ שֶׁמִּסְתַּכְּלִים בְּמִרְאֵהוּ. כְּשֶׁבָּאֵמֶת אֲנַחְנוּ רוֹאִים אֶת עֲצָמֵנוּ מִבְּפָנִים.

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / מִתְפַּלְלִים עִם מְשִׁיחַ

מְקַדֵּשׁ לְעֵלְוֵי נִשְׁמַת סְבַתְנוּ הָאֵהוּבָה מְרִים צִימְעַל בֵּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמֵן

כְּאֲשֶׁר מִתְפַּלְלִים צָרִיכִים לְחַשֵּׁב עַל הַמְשַׁמְעוֹת הַבְּסִיסִית שֶׁל הַמְּלִים אוֹתָם אוֹמְרִים. בְּתַפְלַת שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה אוֹמְרִים "וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן" – שֶׁנִּזְכָּה לְרֹאוֹת בְּעֵינֵינוּ אֶת הַחֲזָרָה לִירוּשָׁלַיִם. אוֹמְרִים "אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהָרָה תִצְמִיחַ" – אֶת הַצֶּמַח שֶׁל דָּוִד – מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא מְצַאֲצָאֵי דָּוִד – יִצְמַח בְּמִהְרָה. אוֹ אִז יֵשׁ לְשֹׂאוֹל אֶת עֲצָמֵנוּ שְׂאֵלָה: "מֵה אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם כְּדֵי שֶׁזֶה יִקְרָה??" (רְאֵה לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֶלֶק כ' עַמּוּד 384, חֲסִידִים אֵין מְשַׁפְּחָה גְּלִיּוֹן כ"ז)